

Det Flertal, hvortil den høje Regering støtter sig, fillles jo her, og sætter derved den høje Regering i den Stilling, at den har afholdt Udgifter, som den ikke kan faa bevilgede paa Tillægsbevillingsloven, og som altjaa hverken have Hjemmel der eller i Finansloven, med andre Ord, Udgifter, som staa i ligesvem Strid med Grundlovens § 49. Derfor kan jeg heller ikke betragte Stillingen anderledes, end at den bliver den, at naar vi her ved anden Behandling staa som Flertal og stemme disse Udgifter ud af Tillægsbevillingsloven, give vi den nuværende Regering et Mistillidsvotum af en saadan Art, at den kommer til at afsløge et Statsregnskab med Udgifter paa, som ikke have Hjemmel i Finansloven eller en Tillægsbevillingslov og derfor ere i den mest aabenbare Modstrid med Grundloven. Paa det Punkt ser jeg ikke, at den ny Tid adskiller sig fra den gamle, og derved bortfalder meget af den Tale, vi have hørt i Sommer om, at vi nu ere komne ind under Forhold, hvor Grundloven er i anerkendt Kraft og Gyldighed.

Sløth: Det har glædet mig at se, at den højtærede Indenrigsminister har imødekommet det Andragende, som er indsendt fra de samvirkende Landboforeninger her paa Sjælland, om at det maatte blive undersøgt, hvorvidt vore Svineracer kunne blive forbedrede. Grunden til, at vor Svineavl er gaaet tilbage, ligger rimeligvis i vore Udførselsforhold, navnlig vel deri, at en meget stor Del af vore Svin er gaaet til Tyskland i de senere Aar, selvfølgelig fordi de der fordre fede Svin, hvorimod de i England fordre magre Svin. Men det giver mig Anledning til at henvende et Par Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister om, hvorledes vore Udførselsforhold stille sig i Djebløkket, navnlig over for Tyskland. Over for England vide vi jo alle sammen, at der er Luffet, som der har været i flere Aar, hvorimod der til Tyskland har været betinget Svineudførsel. Det forekommer mig nu, at efter som vi have været smittefri her i Landet i en meget lang Aarække, saa kunde vi nok vente, at der blev taget noget Hensyn til os fra Tysklands Side, saaledes at vi fik fri Handel over hele Tyskland, og jeg vil derfor i den Anledning rette den Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister: Er der gjort noget ved den Sag, og er der Haab om i en nær Fremtid at kunne faa bedre Salgsforhold i Tyskland, end vi have for Djebløkket, og er der under de nuværende Forhold ingen Mulighed for, at vi kunne faa fri Udførsel til England i Aar?

Indenrigsministeren (Hørring): Med Hensyn til det Forhold, som blev berørt af det ærede Medlem for Ringløbing Amts 3dje Valgkreds (Mølgaard-Nielsen), skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke vil være saa let gennem en Karantæne at opnaa fuld Betyggelse mod den Fare, der er for, at Svinepesten kan indføres her i Landet ved at faa Svin hertil fra Steder, hvor denne Sygdom hersker. Der er nemlig den meget kedelige Omstændighed ved Svinepest, at den kan ligge hos Dyrene i meget lang Tid, inden den træder kendelig frem. Derfor maatte en saadan Karantæne, naar den skulde være betraggende, vare overordentlig længe. Og ikke alene det, man maatte tillige træffe saadanne Foranstaltninger, at det ene Dyr i Karantænestalden ikke kunde komme til at smitte det andet, thi det er klart, at hvis man tog en Karantæne paa 6 Maaneder og opdagede efter disse 6 Maaneders Forløb, at et af Dyrene var smittet, saa vare dermed ogsaa de andre Dyr mistænkelige. Forholdet er derfor meget vanskeligt. Det er for øvrigt et Forhold, som ikke alene har været under Overvejelse, men ogsaa fremdeles vil vedblive at være det. Men hvilket Resultat man end vil naa til der, er det dog klart, at det heldigste vilde være, at man søgte at gøre alt muligt for her i selve Landet at opnaa det bedst mulige Forhold med Hensyn til Fremhjælpningen af Svineavlen, idet vi prøvede paa, om vi ikke selv kunde producere vore Racevin.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sløth) fremkom med, er ikke let at svare paa. Det er overhovedet en Sag, som man vanskeligt kan udtale sig om, hverken om, hvad der er gjort med Hensyn til Forhandlinger med Udlandet om et saa delikat Spørgsmaal som at faa aabnet for vor Udførsel eller om, hvorledes det vil stille sig i Fremtiden, hvilket Haab man har i saa Henseende, og hvilke Muligheder der er til Stede. Udtale mig om det, kunde jeg selvfølgelig godt; men jeg er overbevist om, at saadanne Udtalelser kun vilde medføre een Ting, nemlig at stade Sagen; nogen Gavn vilde de ikke gøre. Deraf vil det ærede Medlem vistnok forstaa, at jeg lader hans Forespørgsel ubesvaret.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.